

Mads Vestrup indsaae det haabløse i at fortsætte. Hun var idag slet ikke til at faa i Tale. Han puttede da igen sin Bibel i Lommen, og lidt efter sagde han Farvel.

Men da han rejste sig, og Susse saae hans misfornøjede Mine, blev hun ked af det og fortrød sin Ligegyldighed. Hun blev ved at holde om hans Haand og bad ham komme rigtig snart igen, hvad han ogsaa lovede.

»Men saa vil jeg rigtignok nødig se den Slags Bøger ved Deres Seng,« sagde han og saae hen paa Angelica med Tigerøjnene. »Den Mand, der har flyet Dem saadan noget Tøjeri, skulde skamme sig. Det maa De godt sige ham fra mig.«

Som han skulde gaa ud af Døren, kom Frk. Mohn hen til ham med den Besked, at Professoren havde hørt, han var her, og gerne vilde tale med ham.

Mads Vestrup, der straks havde vendt sine Øjne mod Gulvet, løftede dem i Forbavselse.

»Med mig?« sagde han paa sin stødende korte Bondemaner. »Hvad vil han mig?«

»Det veed jeg ikke. Men dersom De vil ulejlige Dem over i Professorens Modtagelsesværelse i Kontorbygningen, træffer De ham vistnok nu. Jeg forstod, det var en Sag af Vigtighed.«

»Ja saa.«

Mads Vestrup hilste med et kejtet Buk og gik ud.